

Передплата

на «РУСЛАНА» вивозить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на шість місяців . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на шість місяців . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вареш ми очи і душу ми вареш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дзямбрового (Хорунщина). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсваім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Кн. Гогенльоге а Русини.

(+) В п'ятницю зложив кн. Гогенльоге присягу в руки цісаря і обняв президию міністрів і управу міністерства внутрішніх справ. Відроченєм обряд посольської палати покористує ся міністер-президент, щоби приготувати порозумінє з парламентарними сторонництвами в цілі довершеня поручених єму Короною задач, бо, як звіщають, уже 10. мая має виступити кн. Гогенльоге в посольській палаті з програмовою заявою.

Після всякої імовірности останє предлога Гавча-Біляндта основою для розправ над виборчою реформою, а кн. Гогенльоге навяже переговори з парламентарними сторонництвами там, де они доведені бар. Гавчом. Ще тоді, коли з волі Корони бар. Гавч мав в посольській палаті зробити почин до виборчої реформи, поручав він Короні кн. Гогенльоге яко найвідповіднійшого мужа до переведеня сеї трудної задачі. Колиж на бажанє монарха довело ся бар. Гавчови самому внести сю справу на дневний порядок в державній раді, а відомі трудности приневолили єго до уступленя, представив знов бар. Гавч Короні яко найвідповіднійшого наслідника свого кн. Гогенльоге, котрий тепер у свої руки взяв державну керму.

Нема отже сумніву, що кн. Гогенльоге при всій незвичайній справности політичній покористує ся також досвідом бар. Гавча, зробленим в справі ком-

промисових переговорів виборчих і парламентаризації міністерства.

Вправді з парламентарних кругів винули вісти або були висловлені погляди і домаганя, щоби кн. Гогенльоге усунув виборчу предлогу Гавча-Біляндта, а чим скорше приготував нову, одначе дуже легко догадати ся, до чого прямують такі домаганя. Виходять они головно з кругів неприхильних виборчій реформі і мають на цілі змарнувати сей короткий час, який ще має теперішня посольська палата перед уливом законодатної доби до розпорядимости і тим способом ударемнити виборчу реформу а уможливити нові вибори на основі давної ординації. До тої самої мети змагають також ті дорадники, котрі накликають до розв'язаня посольської палати в сій хвилі, щоби доперва нова державна рада заняла ся виборчою реформою.

Якою дорогою піде в сій справі кн. Гогенльоге, не може на певне знати, позаяк не зустрінув ся він ще з ніким з парламентарних кругів і не міг висловити нікому своїх поглядів. Одначе кн. Гогенльоге відомий із рішучости, отже можна сподівати ся, що довго не будемо ждати на якісь виразні почини в тих справах, а як вже сказано, правительствена предлога виборча і переведені доси бар. Гавчом переговори подають певну основу до дальшої роботи і скорше доведуть до мети вказаної Короною новому міністрови-президентови. Як запевняють в парламентарних кругах, мав цісар з цілою рішучістю висловити ся

за конечним і неминучим ухваленєм виборчої реформи в дусі правительственої предлоги бар. Гавча, а крім того, що найблизші вибори до державної ради мають уже відбутися на основі нової ординації виборчої.

Кн. Гогенльоге почне отже зараз роботу в тій справі, а позаяк привик вироблювати собі суд о справах на основі власного помічуня, не залишить безпосередно зустрітись з представниками всіх сторонництв і всіх народів заступлених в державній раді, не обмине також і Руского клубу, як небудь він, очевидно не з власної вини, такий маленький. А числимо на се не задля того, що в кругах неприхильних новому міністрови-президентови називають єго спеціальним приятелем Русинів, а тому, позаяк все і всюди доси показав ся чоловіком безсторонним і справедливим і старав ся все о безпосередні, власні інформації.

Руский клуб приладив ся в тій цілі заздалегід і відбув ві второк, в середу і в четвер засіданя при участі всіх членів (окрім хвилево перешкодженого п. Пігуляка), на котрих основно обговорено політичне і парламентарне положенє витворене зміною в міністерстві, а в подрібности уложено начерк домагань і поправок до виборчої предлоги правительственої, які мають бути подані до відомости кн. Гогенльоге. Становище і домаганя в сій справі руского клубу були в розправі загальній над виборчою

Іван Коссак.

При звуках Шумана „Dichterliebe“.

I.

Я бачив тебе, бачив вже колись, єдина моя, я бачив тебе і не знаю тебе.

Я бачив тебе в лучах місяченька ясного.

Я бачив тебе і чув тебе в запаху вечера маєвого.

Я бачив тебе — а не знаю тебе. Явивась ти мені в маєвий божий вечер — явилась ти мені і щезла.

І зійшла на мене любов.

Велика сьвята любов...

І она моїм сном...

І она моїм сьвітом ясним — —

І она моєю музикою, красою...

І така чиста, така ясна, яснїсенька, як білесенький відблиск місяця.

І она така чиста, як слеза з твого жаріючого ока.

Люблю тя — люблю... і не знаю тебе... не знаю, хто ти...

II.

Ніч розгорнула чорні свої крила.

Темно, дуже темно довкруги.

Тож, тихесенько.

Страшно — лячно.

Мари, мари...

І в ту ніч темну я шукав тебе.

І між марами я шукав тебе.

І в ту ніч страшну я знайшов тебе.

І між марами я знайшов тебе.

III.

І ти була моя мара — мрія.

І ти була моя любов — і ти була прокляте моє.

І затроїла ти на завше молоді літа мої.

І що раз темнійше, що раз безнадійнійше в бідній душі моїй...

IV.

І я плачу — гіренько плачу.

І я люблю тя, нещастє моє —

І я люблю тебе, прокляте ти моє...

І я цілую твої жаріючі очи, і я цілую твої горячі уста, бо я люблю тебе.

Люблю і плачу.

Обмотала мене біль-любов павутиною.

І я дуже, дуже сумний.

І я дуже, дуже люблю тебе.

V.

Ти любиш — цілуєш цьвіти.

І яб хотів лелїєю чистою бути.

Яб хотів як она білесенький бути.

І яб знайшов спокій.

І тиб зложила на мені — як на лелїї цілунок.

І яб був дуже, дуже щасливий.

І щоб взяла мене в свої мягкі долоні і поклалаб до сну.

І яб спав тихо — тихесенько, мов змучена пташина.

І тиб тогди дуже, дуже любила мене.

І тиб пестила — голубила мене.

І я був би дуже, дуже щасливий.

реформою зазначені п. Романчуком, а тепер ще будуть в згаданім начерку доповнені відповідно теперішній хвилі. Між іншими так з кругів польських консерватистів, як і з тирольско-стирийської групи католицького центра висувують плюральну систему, супроти котрої руский нарід з найбільшою рішучістю буде опирати ся.

Коли вже говоримо про взаємини між кн. Гогенльоге а Русинами, то не можемо обминути голосу краківської Reform-и, котра розбирає питанє kto zwyciężył з огляду на боротьбу польского кола проти бар. Гавча і кінчить такою заміткою: «W miejsce Niemca dolno-austriackiego, który Galicyę znał głównie z opowiadań... Kołowych ekscelencyj, przychodzi inny Niemiec, który już zarządzał wielojęzycznym krajem, sąsiadującym z Galicyą, związanym z nią nawet administracyjnie w dawnym zakresie. Więc gotów mieć własne zdanie o wielu stosunkach i stosunkach galicyjskich... Sapienti sat! а до того додає: przegrana konserwatywnej jego większości boleć nas nie będzie, ale zachodzi obawa, aby kraj znówu nie zapłacił kosztów przegranej bataliji.

До того ми приневолені примітити, що кн. Гогенльоге, яко президент краєвий Буковини був лише справедливий супротив руского народу і не терпів ніякої кривди заподіваної кому небудь, чи то Русини, чи Волохови, чи Німцєви або Жидови. Тимто лишив по собі вдячну і добру пам'ять в сїх, так само, як нині і в Триєсті.

Отже накопи кн. Гогенльоге буде також яко міністер-президент справедливий також супроти руского народу в Галичині, то се кравви не вийде на зло, а навпаки можна в інтересі краю і держави бажати, щоби і руский нарід уважано рівноправним по мисли запоруки державних законів основних і сю рівноправність переведено в дійсности.

Зарібкова еміграція а духовенство.

Мимо великих слів наших радикалів, мимо їх самохвальби і напастий на ду-

ховенство є ствердженим фактом, що у нас удає ся тільки та акція серед народа, до якої приложить руку наше духовенство. Тому то і в справі зарібкової еміграції є важним питанєм, яке становиско супротив неї заняло духовенство. Звісно загально, що поодинокі сьвященики заняли ся щиро сею квестиєю і служили своїм парохіянам порадою і опікою, полученою навіть зі значним власними коштами, а нерідко ще і неприємностями, звісна є важна роля, яку відогравав о. Ганицкий біля зарібкової еміграції, — однак мимо того всего є великого значіння голос органу нашого духовенства «Нива», який сьміло, рішучо і з патріотичним жаром підносить справу зарібкової еміграції і кладе єї на серце душпастирскому станови.

Помимо найріжнійших перешкод і найпідлійших клевет наших ворогів — пише «Нива» — зарібкова еміграція чим раз більше двигавсь. Всеж таки з болем мусимо признати ся, що загал нашого духовенства не зрозумів як слід ваги сеї економічної справи і не підпер єї, як треба. Мазурі на тих зарібках збогатились і мільони марок привезли до краю, а наші люди волять за безцін продавати свою працю-кервавицю. Наколиб наше духовенство було заняло ся енергічно зорганізованєм сего руху, успіхи були би величезні, а так лиш деякі одиниці взяли ся до діла, упадають під обовязками та ще до того терпіти мусять найпідлійші шикани.

Єслиб сьвященики в кождім селі хотіли перестудіювати зарібкову еміграцію, поучували охочих до неї, уділяли потрібних інформацій, то з певністю вийшло би се на користь нашого бідного народу, емігранти не попадали би в руки пиявок-агентів, не вертали би шупасом на сором нам і на глум наших ворогів.

До сих заміток спонукує нас передовсім нове небезпеченство, що найбільше загрожує нашим емігрантам. Як доносять нам з Прус, зачинають заходити ся соціялісти — дібравши собі там кількох радикалів з поміж емігрантів, щоб захопити наших людей в свої кіхті, та намагають ся ріжними підлими способами рити під нашими сьвящениками.

Супроти сего мусимо конче і то чим скорше взяти ся до діла і заопікуватись сею еміграцією. Бюро в Найберуні уділяє радо всяких інформацій і вказівок. Сьвященик не повинен пустити ні одного робітника не поучивши єго, що першим обовязком єго вести на чужині жите побожне, бути пильним і ощадним та ощадностями тими піднести своє наймо в рідній землі. Єсли сьвящєнство заопікуєсь робітником, pomoже єму заключити корисні контракти, буде з ним удержувати переписку на чужині, то вплив буде в наших руках і соціялісти не вдіють нічого, а нарід буде нам вдячним за таку батьківську опіку.

Заходом деяких людей прийде в коротці до заснованя окремого товариства, котре має на ціли опіку над емігрантами-робітниками. Сподіємо ся вже в найближшій будучности подати статуту єго до відомости загалу духовенства і ми певні, що кождий сьвященик-патриот стане членом того товариства.

Долучаємо кілька інформацій:

Як хто хоче їхати на роботу до Прус, то мусить мати службову або робітничу книжку або посвідченє від громади (свідоктво приналежности Heimatsschein) або свідоктво від уряду парохіяльного (без стемпля), що є греко католицького обряду.

Службову книжку дає війт і за се не треба нічого платити.

На роботу до Прус не приймають тих, що перед груднем мусять іти до війська на вправи чи на маневри. Хто має перед груднем іти до війська, нехай іде до фабрики, до копальні, де є найліпші зарібки.

До роботи не приймає ся вагітних жінок. Кожду вагітну жінку заєрнуть від граци і вона буде мати страту, бо за дурно заплачати за дорогу. Як котра заїде аж на місце роботи і колись там покаже ся, що вона вагітна, то єї наженуть і відтягнуть кошти.

Нехай не ідуть також каліки, старі і слабосильні, нездалі до тяжкої роботи, бо їх завернуть.

Пруси потребують дуже багато робітниць, тож часами особливо до пільних робіт приймають мужчин лише тогди, коли в кождій партії є тільки жінок і дівчат, кілько є мужчин. Жінок і дівчат може бути більше як мужчин. Мужчини самі най ідуть до копалень, бо там найліпші зарібки.

Зелізничий білет треба купувати до Осьвенціма через Підгірє Плашів. В Осьвенцімі треба купити другий білет (за 6 крейцарів від особа) до Найберуна.

VI.

Я не нарікаю.
Я не проклинаю тебе.
Ні — се я винен — я винен, що ти не моя.
Ти за чиста, щоб моя була.
Ти за ясна, щоб була моя.
Ні — я не проклинаю тебе.
Люблю тебе — нині вще люблю тебе...
Вернись!...
Вернись, єдина ти, кохана моя...
Вернись...
Ти чиста, ясна, як ангел божий...
Ти ніжна, як шум тишини...
Ти субтельна, як сон душі ясної...
Вернись...
Нема тебе.
Ти лишила мене.
Ти не вернеш вже...
Ти не будеш моя...
Ти ніколи вже не будеш зі мною...

VII.

Небо тихесенько спить...

В цілім просторі великий, безнадійний сум.
Цьвіти склонили голови.
Твоя лелія сумненько риде — срібними слезоньками заливає ся.
Я не сплю — я плачу.
Я сам самісенький.
Не бачу тебе, а чую тебе.
Стоїш надімною і дивиш ся.
Дивиш ся тихо, а сумно дуже.
А мені так лячно — лячно дуже.
Чом так сумно дивиш ся ти?
Вмираюча мати не глядить сумнійше на діти малі свої.
Я чую тебе...
Безнадійно дивиш ся в очі мої... жалко тобі мене...
Жаль тобі мене, — а мерзкий я тобі.
Любиш мене, — а бридиш ся мною.
Дивиш ся в мої очі, — а боїш ся глянути в душу мою...
Бо препогана она...

Ти ясна...

Ти чиста...

Ти лелія...

А я?...

VIII.

Дико заводить скрипка.
Дико реве бас.
Чом так дико грає музика?
Коли ті звуки так рвуть душу мою?
Весіле — музика гуляють.
Ти ясна... любиш мене.
Ти чиста... любиш мене.
Ти леліє?...
І ти цілуєш єго?...
Не любиш, а пестини, голубиш єго?...
Ти ясна...
Ти чиста...
Ти леліє...
Ха-ха-ха-ха...
Пропало!

Коросно 18. II. 1906.

Як іде що найменше 10 робітників і як вони мають посвідчення від громади, що їдуть на зарібки, тоді всі платять тільки половину того, що коштує дорога. З таким посвідченням треба зголосити ся до начальника руху на стациї і тоді він скаже видати білеть за половину ціни до Освєвціма.

Тому, хто іде до Прус на роботу, то нехай збере ся в компанію найменше 10 людей, хлопів чи жінок — бо танше коштує тоді залізниця.

Дорогу до прускої границі до Найберуну мусить кожний заплатити за себе. Від прускої границі аж на місце роботи платить той пан, до котрого йде ся на роботу. Хто вибуде свій контракт, тому платить пан і назад до Найберуна.

Окрім грошей на колію, кожний повинен мати трохи крейцарів коло себе на видатки в часі подорожи (прим. на їду).

Агенти і хруні (остерігає ся перед агентами в Освєвцімі, Мисловицях і другими як: Стадник, Григорчук, Гумовский, Гак, Оранж, Гольдберг і другими їм подібними) пишуть листи до селян і буцім то офірують добру роботу — в дійсности дають таку роботу, що наші люди, котрі злакомлять ся на їх небилці, вертають домів о жебранім хлібі.

Тому позір перед намовами агентів всілякої масти! Они піднивають ся, що они є з руского бюро в Найберуні. Се неправда, се лож! Руске бюро є лише оданок на сьвітї в Найберуні а адреса до него така по німецьки: «Vermittlungsamt für ruthenische Arbeiter Neuberg O-S zu Händen: Stefanowytsh». (Уряд праці для Русинів в Найберуні на руки: Стефановича).

Як хто в селі дістане яке письмо в справі зарібків без синьї печатки на початку листу: «Уряд праці для Русинів». Адреса: Vermittlungsamt für ruthenische Arbeiter Neuberg O-S zu Händen: Stefanowytsh і без підпису Stefanowytsh, то сей лист не є від руского бюро — але від якогось розбшаки, пройди сьвіта чи хруня агента, що чигає на селян як чорт на душу. Такий лист треба сейчас свалити, навіть не читавши його.

До ситуації.

Вчера відбула ся перша нарада кабінету підновим президентом міністрів кн. Гогенльоге. Князь просив всіх міністрів, і щоби остали на своїх становисках і всі они згодили ся на се. Нині розпочинає кн. Гогенльоге конференції з послами задля переведення виборчої реформи Парламентаризация кабінету, за якою побивають ся головнї німецькі націонали, відложена на пізнійший плян.

Цікаві ревеляції про наміри кн. Гогенльоге, іменно що до відношеня зглядом Галичини подає N. fr. Presse. Після сеї поголоски кн. Гогенльоге має запропонувати польському колови 100 мандатів для Галичини а в сїм числі має містити ся 72 мандатів для Поляків, а 28 для Русинів. Колиб польске коло пристало на такий розділ галицьких мандатів, то дальше розграничене виборчих округів було би віддане до довільної диспозиції польского кола. На підставі виборчої геомегрії Гавчівского проекту Поляки могли уважати тільки 51 округів як певні для них і тому то немов виступило польске коло з такою заїлостію против виборчої реформи. Теперішній спосіб кн. Гогенльоге має під тим зглядом заспокоїти Поляків, а коли навіть буде потреба, то кн. Гогенльоге — доносить дальше N. fr. Presse — не буде дуже опирати ся заведеню плуральної системи виключно в Галичині.

Чудна се роля N. fr. Presse, яка робить Полякам ролю вивідуючого баллона, підготовлюючи опінію на таке пожертвуванє Русинів захланности польского кола. Бо коли оно при правительственній виборчій геомегрії не могло бути певним для всемогучого в Галичині польского елемента визначених єму 62 мандатів і побоювало ся редуції їх аж до 51, то які кавтелі можуть мати Русини, що з визначених їм 28 мандатів при конструкції польского кола не остане більше, як половина? Коли вже Галичина має сама для себе переводити розділ виборчих округів, то не може се стати ся односторонно та ще з рамени польского кола, а мусіло би перевести ся на підставі порозуміння з рускою репрезентациєю.

Поминувши обставину, скільки правди є на сих поголосках N. fr. Presse, остає вельми характеристичною ся трансформація «віденської шмати» супротив Поляків, яку вже недавно тому бойкотовано в публичних льокалях і викидвано зі всіх польских касин.

Про симо відновити передилату.

Новинки.

— **Календар** В неділю: руско-кат.: Георгія; римо-кат.: Йоана в Ол. — В понеділок: руско-кат.: Сави; римо-кат.: Деміцелі. — Вівторок: руско-кат.: Марка еванг.; римо-кат.: Станислава.

— **Великий равт у Львові.** Уже в суботу 12. мая с. р. відбуде ся в салі «Народного Дому» у Львові великий равт на дохід Товариств «Руска Захоронка» й «Товариство вакаційних осель». Програма равту вельми різнородна — а співучасть у ній зволили прийняти В. П. П. Ольга Будзиновска, Оля Вахняншишна, Михайло Волошин, Ярослав Вінцовский й Іларіон Боцюрків. — Новостію буде виступ семилітньої півістки и. Натальці Кміцікевичиної. По концертній часті равту будуть танці. Стрій візитовий. Музика війскова. Початок равту о 8. год. вечером. Вступ на салю від особи З К. на галерию 1 К. Білет акад. 1 К. О численну участь просить — *Комітет*.

Фанти на равт можна складати в днях 8 і 9. с. м. (вівторок і сєреда) в комнатах «Клубу Русинок» (Ринок ч 10) від 6—8. год. вечером.

— **Репертуар руского театру в Тернополі** (Саля «Мищаньского Брацтва». — Початок о 7½ вечером. — Абонамент на 6 вистав 10 К): В неділю дня 6. мая «Ой не ходи Грицю та на вечерницю», образ драматичний зі співами і танцями в 5 діях Старицкого. — Вівторок дня 8. мая другий і послідний раз «Продана наречена», опера в 3 діях Сметани. Музика війскова. — В четвєр дня 10. мая «Наймичка», народна драма зі співами і танцями в 5 діях Карпенка-Карого. — В суботу дня 12. мая «Жидівка вихрестка», образ драматичний зі співами в 5 діях Тогобочного. Виступ Т. Гембіцкого. — В неділю дня 13. мая с. р. другий раз «Суета», найновіша комедия в 4 діях Карпенка-Карого (другий і послідний виступ Т. Гембіцкого).

Готовить ся славно звісна комедия Островского «Корисна посада» і «На сїножати» народна оперетка Яновскої.

Білети на ті представлення можна замовляти від тепер в Народній Торговлі.

— **Концерти бачдуриста п. Гната Хоткевича** відбудуть ся в отсїм порядку: дня 5 і 6. мая в Перемишлі, 8. в Ярославі, 9. в Самборі, 10.

в Стрию, 11. в Рогатині, 12. в Бережанах, 14. в Золочеві, а 15. в Бродах. Дальші концерти оголосать ся пізнійше.

— **Заг. збори Читальні «Просьвіти»** в середмістю у Львові відбудуть ся завтра дня 6. мая о 5. год. вечером. Просить ся членів о численну участь.

— **Рада товариства «Красвий Союз ревізійний» у Львові** скликає на підставі §. 27. статута треті загальні збори членів товариства, що відбудуть ся дня 16. н. ст. мая 1906. р., о годині пів до 6. вечером в салі «Рускої Бєсїди» у Львові (ринок ч. 10. I пов.) з отсїм предметом нарад: 1) Відчитанє протоколу з других загальних зборів товариства. 2) Звіт з діяльности за другий рік адміністраційний 1905. 3) Звіт касовий. 4) Означенє висоти членських вкладок союзних стоваришень і товариств на 1906 р. 5) Вибір голови товариства. 6) Внесеня учасників. — Право участі і голосованя мають відпоручники союзних стоваришень і товариств. — Ваславий відпоручник мусить виказати ся повновластію на письмі і сложити єї до рук предсідателя загальних зборів.

— **З Самбора** пишуть нам: Місто Самбір, що довгі літа було тихим приютом для соток пенсіонерів, котрі в тишині коротали свій вік, зачало від кількох літ перероджуватись. Тишину заступає щораз живійший рух, мертвоту — жите. Повстав ту сильний рух будівельний, повстають нові улиці і в протягу року густо засївають ся домами, старі будівлі побєрнадивські, занімані через окружний суд, заступають нові і рух сей не устає мимо високих цїн землі і цєгли і робітника. Посеред сего руху і розвою міста дивно видаєсь рівнодушність громади самбірских Русинів що до приміщеня своїх товариств. Коли самбірські Поляки через здвигненє пєличавого будинку «Sokol-a», вибудованє просторої салі згуртували більшу часть своїх товариств, а для других постарались бодай о придбанє площі, рускі товариства тиняють ся по кутах, по наймлєних льокалях, оплачуючи дорогі чинши за плохе приміщенє. З вїтмом руского тов. «Шкільна Поміч» і москвофільских «Ризниця» та Качковского, що придбали власні льокалі, другі не мають сталого пристановища. Самбірська філія «Просьвіти» перед осьмома вже літами занимала ся справою придбаня площі і здвигненя власного дому, та в тій цілі придбала вправді не много грошей, але все дала почин, а на зборах своїх з натиском зазначувала потребу заснованя товариства, котре би заняло ся економічними справами повіту, а придбані зиски відкладала на вибудованє власного дому. Ідучи за сею вказівкою і опираючись на ухвалі загальних зборів Тов. «Просьвіти» оден з виділів зладив статут під фірмою «Народний Дім в Самборі», перевів єго зарєстрованє, ввів в принятім статуті зміну складниці на позичкове товариство і підготував так, що введєнє сего товариства не повинно би стрінути ся з жадною перепоню. Здавало ся, що товариство се, маючи в своїм статуті на цілі підмоганє економічного розвою, повинно знайти прихильнє принятє а загал так місцевих, як і замісцевих Русинів повинен всїма силами єго підперти і причинитись до введєня в жите. На жаль помимо заходів, а причиною апатия загалу. Час прєскоро минає, а з ним і обставини. Ожиданє на добродїя, котрий би вложивши свій капітал, взяв се товариство в аренду, не доведе до ціли, тим більше, що добродїя такого годі знайти в Самбірщині. Буває вправді, що одиниці вкладають значнійші капітали, наколи такі знаходять ся, а коли їх нема, заступає гурткотрий здивши ся, малими вкладкам и доходить до тої самої мети. Треба лишєнь доброї волі, віри в власні сили, сполуки місто розєднаня, бо поля до праці є у нас для всіх доволі, а для так хосєнного діла чєй можна сего домагатись від сьвідомих горожан Самбора і Самбірщини. Підносимо сю справу прилюдно, бож шкода, аби так хосєнне това-

рство і о такій цілі вже в зародку засні-
тилось.

— **Красва рада шкільна** іменувала в народ-
них школах: Здисл. Бабку управителем 4-кл.
муж. шк. в Стрию, Теоф. Лісковацкогo управ.
4-кл. в Хоросткові, Став. Мосочову учит.
4-кл. шк. в Білім Камени, Мих. Короля учит.
4 кл. шк. в Іванкові, Адоль. Скоповского учит.
4 кл. шк. в Бурштині, Альфр. Байгерта управ.
2-кл. шк. в Мельчицах; Зофію Покорпівну
учит. 2-кл. шк. в Ожидові, Брон. Безвиньску
учит. 2 кл. шк. в Лавівцях; учителями 1 кл.
шкіл: Луку Семчишина в Почапах, Олекс.
Чука в Олексинцях, Володимира Бобика в
Новосілці і Ванду Лесняковску в Оришківцях
на Калинівці.

— **З Кракова пишуть нам:** Відбув ся ту
концерт п. Хоткевича при заповненій салі.
Польські днівники висказують ся про гру та
про спів нашого бандуриста дуже прихильно,
виявляючи чималий інтерес до призабутого
козацького інструменту та до прегарних укра-
їнських пісень... Щож говорити про тих па-
триотів з міста С., або Т., або Са... котрі не
хотіли навіть завяти ся повідомленням своєї
громади, що тоді то а тоді грати ме д. Хот-
кевич, отже в кого є воля послухати, най-
праходить... Волять за картами та при склян-
ці пива прогайнувати вечір. Вониж так на-
працюють ся, так нахлопочуть ся, по що їм
сумної пісні про невеселу минувність!

— **Напад на австрійського консуля в Варшаві.**
Дня 1. мая — як доносили телеграми —
ударив на улиці жовнір австро-угорського кон-
суля п. Угрона кольбою і в лице. Про сю по-
дію доносять ближше ось що: Консуль повер-
тав домів межи год. 5. а 6. вечер ул. Коро-
лівською і Маршалківською. По дорозі задер-
жували его двічі військові патрулі розставлені
на розстайних улицях, але сейчас пускали его
дальше, коли показав легітимацию. Аж на ро-
зі ул. Маршалківської і Золотої жовнір крикнув:
«не лязь» і вказав консулеви дорогу на право.
Консуль відповів по російски, що дорога до
его дому веде на ліво, але салдат був впертий.
Тоді консуль попросив, завести его до неда-
леко стоячого офіцера, та салдат у відпові-
ди ударив его кольбою в плечі і кулаком в
лице. Угрон запитав офіцера, як називає ся
той салдат, але дістав відповідь, що офіцер
знає его імя. Тоді консуль запитав офіцера
о імя і дізнав ся, що він називає ся кп. Ке-
костов, підпоручник 184 резервного полку
піхоти. Консуль пішов сейчас до ген. губерна-
тора Скалона пожалувати ся на напасть.

— **Вандрівка листу.** Маємо під рукою лист,
адресований до Конох коло Поморян. Розу-
міє ся, що польскій почтовий загорілець не
надумаючись довго дописав: Pomern і післав
его до Прус. Та на те прускій гакатист відпо-
вів так: Pomoranu, Städtchen in Ostgalizien.
Skandal! і лист по десятиднєвій одиссеї при-
йшов до рук адресата.

— **Фальшивий архикн. Рудольф.** Перед три-
буналом присяжних судій в Самборі стане
нині Ян Груца, б. податковий екаектор, родом
з Белза, пізнійше рільник в Тарнаві низшій,
обжалований о злочин обманьства. Після акту
обжалованя Груца явив ся в маю м р. в се-
лі Сянках і виманив від селяншна Дмитра
Трійцятника квоту 300 К. Трійцятникови
представив ся за «архикнязя Рудольфа» і
просячи о збереженє тайни, повідомив его ди-
скретно, що їздить incognito по краю, щоби
пересвідчити ся, чи народови не діє ся кри-
вда від властей і чи вже справедливість на-
стала на світі. Трійцятник увірив і дав до-
стойному гостеві 300 К, тим більше що чи-
слив на зворот і вдячність. Тимчасом «до-
стойний» гість як таємничо явив ся, так само
таємничо щез із Сянок і аж по якімсь часі
Трійцятник, спостерігшись, що став жертвою
обманьства, пізнав мантия в поблизькім мі-
сточку, де его й арештовано. Груца заперече
тепер всему. Впевнює, що Трійцятника не
знає і виказує при помочи підробленої робі-
тничої книжки, що в інкримінованім часі був
поза Галичиною, іменно на Угорщині при зе-
мних роботах.

— **Чим хто воює, від того гине.** З Парижа
доносять, що анархіст Стріга йдучи оноді у
лицею, ніс в кишени три малі бомби. Одна
з бомб вибухла і розірвала анархістови чере-
во так страшно, що аж кишки вилізли. Его
товаришови Соколовови відорвало при тім но-
гу. Обох тяжко ранених відвезено до шпита-
ля, де переслухав їх слідчий судья. Стріга,
котрий числив 26 літ, номер другого дня. Его
товариша удержать лікарі при житю.

— **Звірства російських салдатів.** Страшні
насилства, яких доускали ся козаки, висла-
ні на Кавказ в цілі привернення спокою, спри-
чинили, що жінки міста Шумі, М. Долухано-
ва і Н. Ананесова звернули ся до жінки на-
місника Кавказу Воронцова-Дашкова з пись-
мом, в котрім описують страшні факти на-
силств. Письмо се звучить: «По повіті розі-
славо летючий відділ козаків, буцім то для
успокоєня Вірмен і Татарів. Відділом тим
проводив підполковник Вевери, а его ділами
руководив повітовий начальник і мировий
посередник Ермолаєв; в повіті творили ся
над вірменським населенем річи, котрих опис-
морозить кров в жилах. Під покривкою
відбираня оружя козаки входили в доми
безборонного населєня, грабили все, що знай-
шли цінного і нищили до тла весь добуток
селян». Дальше: «Ми матери і сестри, ми че-
рез рік привичаїли ся до страшних страж-
дань, і могли би перенести нову біду, але ми
уражені до глибини душі поруганєм нашої
чести, сьвятині жєнщини — не маємо сили
мовчати і кличемо о вашу поміч; на очах
чоловіків, братів і батьків насилувано жєнщин,
невинних сестер і доньок, починаючи від 60
літних старух до 11 літних дівчат». Наслідок
того письма був такий, що вислано в Шуму
генер. губернатора і цілу комісію для розслі-
ду справи.

Комісія сконстатувала множество фактів
насилства, багато страшно побитих чолові-
ків і одинайцять знасилуванних жінок, між ти-
ми 12 літну, спаралізовану дівчину. Населєне
було так перестрашенє всякими урядованями,
що жінки і дівчата, кєли приїхала комісія,
стали утікати в ліси. Просто годі найти слів
на належне осудженє такого поведєня пред-
ставників уряду за «констатуваний» доби лі-
берального п. Вітте.

Телеграми

з дня 5. мая 1906.

Відень. Zeit доносить, що палата послів
збере ся на 15. с. м., а делегації 5. червня.

Відень. Дотеперішній австро-угорский
консуль в Александрії Ускарін став іменова-
ний консулем в Київі.

Відень. Вчєра в дирекції будови зел-
зниць отворено офєрти на роздачу будівлянних
робіт при зел. шляху Львів Підгайці. Загалом
внесено 7 офєрт, з того 3 від відєньских фірм
а 4 зі Львова. Офєрти обертають ся в грани-
цах від 2,330,000 до 2,900,000 К.

Загреб. При вчєрашних виборах до хор-
вацкогo сойму вибрано 25 кандидатів народної
партії, 14 єдиненої опозиції, 12 з правіці
і 2 диких.

Будапешт. Міністер Хорвації, Йосипович
заявив, що вислід виборів в Хорвації змінить
напрям хорвацкої політики. З огляду на об-
ставину, що хорвацкій сойм висилає до угор-
ського сойму 40 делегатів, то і склад угорско-
гo сойму змінить ся.

Петербург. Цар скликав державну думу
на 10. с. м.

Полтава. В тутешній губернії вибухли хлї-
боробскі розрухи.

Ругинований диетар

з гарним і скорим письмом, ознакомлений
з чинностями судовими, табулярними, екаек-
ційними і спірними, занятий довший час
в канцелярії адвокатській, шукає пополудне-
вого занятя. — Ласкаві зголошеня на руки
п. З. Сумка, Львів, Ринок 10. П. пов.

Цариця Мая Мария

31 наук на місяць Май

уложєно

о. Юліян Дзерович, катехит в Бродах.

Цїна книжки 4 К, пересилка пєчтова
30 сот.

Дїстати можна лише у автора в Бродах.

Проповіди ті пригідні на кожний празник
Богородинний подїлені суть на чотири часті:
1. Хвала Марії; 2. Чєсноти Марії; 3. Опіка
і поміч М. рії; 4. Способи почитаня Марії.
Подають они много примірїв побільшій ча-
стї з рускої історії, рускої літератури і ру-
ської легенди і трактують о многих предметах
досї в руских проповідях на порушованих як:
Мария Мати руского краю; о Акафистї до
Марії; о іконах Марії ітд.

артистична часопись
для
гумору і сатири
виходить у Львові
дня 1. і 15. кожного
місяця.

Передплата вносить:

річно 8 К,

піврічно 4 К,

чвєртїрічно 2 К.

Поодинокє число коштує 40 сот.

Адреса редакції і адміністрації
Львів, ул. Академічна ч. 8.

ДО КАНАДИ

як до всіх других заморских земель
переправляє найдешевше
повсюди знакома фірма:

V. KARLSBERG

Hamburg, Ferdinandstrasse 15.

Поки хто шифарту купить, нехай порівнає мої ціни з цінами агєнтів корабельних